UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bartolvs In Avthentica, Et Institvtiones

Bartolus

Lugduni, 1567

Heredibus que ab intestato.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96136

Visual Library

ꝙ inſtrumētū quod plerūque quis facit ſibi fieri, qualiter equus
12 ſuus eſt pcuſſus, vel mortuꝰ, valet ſi fiat corā tribus teſtibꝰ. †Itē
eſt argumen. quod crimē poſſit probari per inſtrumētū. Facit ꝙ
dicit ipſe. l. fi. C. de pba. l. ij. quorū appel. nō reci. c. fi. de iureiu.
lib. vj. De hac. q. no. per gl. in l. contra negātem. C. ad. l. Aquil.
⁊ in. l. ij. preallc. quorū appel. non reci. ⁊ ff. ad Turp. l. i ſenatꝰ cir
ca prin. ⁊ no. p gl. ex. de verb. ſig. c. coſtitutionē. lib. vj. Et iſtā qſ
tionē diſputauit Iac. de Aret. quā refert Cy. in l. pen. C. de pb.

ADDITIONES.

a ¶Tu vero dic. vide Bar. i l. ꝙ nerua. col. vj. ff. dpo. ⁊ do. Alex.
de Imo. in l. fi. de. q. ⁊ Bal. in l. fi. ff. de hrde. inſti. ⁊ adde Spe. in
titu. de pb. §. iij. verſi. v. per preſumptionē. ⁊ Ang. in tract. ma
le verſ. quod fami. ij. col.

b ¶De iure canonico. Ad quod vide aliquid per Felyn. c. j. circa
princ. de reſcript.

c ¶Precedentia. An ⁊ qñ ⁊ quibus referatur ad precedentia. ⁊
qn non vide latiſſime Fely. in. c. cauſam. col. iij. verſic. clauſula re
fert de reſcrip. vbi plene not. ⁊ vide ꝙ ibi dixi. ⁊ Flor. in. l. ſi ſer
uꝰ. §. inquit. ad leg. aquil. ⁊ Card. in cle. j. §. q aūt. de ſtat mona.

Collatio nona.

De heredibus ab inteſtato venientibus. Rub.

1 ☞ Uſuſfructus, qui acquirit patri in bonis filij, non extinguit
per mortem filij ſed durat patre veniente, ⁊ ibi qñ extinguatur,
2 Filiusfamilias quod hodie habeat heredem ab inteſtato in ad
uētitijs nō in pfectitijs. nu. 8.
3 Differentia emācipatio. ⁊ pat. poteſta. hodie ſublata eſt ⁊ quātū
ad ſucceſſionem inteſtati. non aūt ex teſtamento.
4 Differentia agnationis ⁊ cognationis ꝙ hodie ſit ſublata in ſuc
ceſſione inteſtati, non ex teſtamento.
5 Titulus de coniungen. cum emanc. lib. ꝙ corrigatur. ⁊. nu. 10.
6 Diſpoſitio hec in quo peculio loquatur, vt deſcendens ſuo aſcē
denti preferatur.
7 In profectitijs hodie nihil eſt immutatum per iura noua.
8 Filiafa. quando habeat hrdē ab iteſtato in dote profectitia.

PLurimas. Omnis gñris ab inteſtato ſuc
ceſſio i tribus gradibus diuiditur, vi
delicet aſcendentium, ex latere veniē
tium. item in ſucceſſione patris, vel fi
lijſa. prima cauſa eſt deſcendētium, ⁊
primi quidem gradus equalter, cete
ri vero in ſtipem vocantur, vſufructu
parēti ſeruato, ſublata differētia ſexꝰ
⁊ patrie poteſtatis, ⁊ agnatiōis, ⁊ co
1 gnationis. hoc dicit vſque ad. §. conſequens. ¶†Not. text. i ver.
nam in vſufructus quod vſufructus, qui aquiritur patri in rebꝰ
acquiſitis per filium non extinguitur morte filij. immo durat
poſt mortem filij in vita ipſius patris. Tex. eſt no. hic. ⁊ hoc te
net gloſſ. in lege. prima. C. de bon. mater ⁊. C. de bon. que liber.
lege. quod ſciti. finalis. licet Placen. teneat contra, vt no. glo. C.
de vſufructus lege. iij. ſed eius opon. ibi reprobatur, ⁊ etiam in
alijs locis ſupra. alleg. Hoc fallit in caſu, quando pater. qui ha
bet vſumfructū bonorum filij ſuccedit ipſi filio vna cum fratri
bus filij, quia tunc vſufructus extinguitur, ⁊ habet pater virilē
portionem bonorum filij. vt in. §. ſi vero cum aſcendentibus j.
eodem. Ex quo ſumitur authentica. item hereditas. C. de bon.
que lib. de quo per glo. ⁊ doc. c. de vſufructus. ¶†Secūdo not.
2 quod filiuſfa. hodie heredem habet ab inteſtato, vt hic. ⁊ infra.
prin. ⁊ videtur velle glo. ſuper verbo, parentibus. quod hoc ſit
nouiter introductum probatur per iſtā auth. ⁊ idē not. ff. de ca.
pe. l. ij. ⁊ habuiſtis not. ſ. de nup. §. veniunt. Sed certe immo de
3 iure cod. filiuſfa. habebat heredē, vt ibi dixi. ¶†Tertio no. eſſe
3 ſublatā differētiā emancipationis, ⁊ patrie poteſta. quod intelli
git gl. eſſe verū ab inteſtato. ſecus ſi eſt factum teſtamentum. Ita
not. ff. de minor. l. ſi filius in l. Gallꝰ. §. ⁊ quid ſi tantum. ff. de lib.
⁊ poſt. C. de collat. l. ſi emancipati, ⁊ per Azo. in ſum. illius titu.
4 ⁊ in authen. ex cauſa. ⁊ ibi per doct. C. de liber. preter. ¶†Item
not. eſſe ſublatam differentiam agnationis, ⁊ cognationis ꝙ itel
ligit gloſſa. eſſe verum in ſucceſſiōe ab inteſt. ſecus ſi ex teſtō. Ita
5 dicit. C. de iofficio. teſt. l. fratres in ij. gl. quātene nemti. Idē dt.
Azo in ſumm. illius. titu. §. idē datur querela. ¶†Ultimo not.
ſecūdum hoc quod hodie corrigitur totus iſte tit. ff. de coniūgē.
9 cū emācipa. libe. ¶†Quero, in quo peculio filijfa. defuncti loq
tur hic, ꝙ preferatur deſcendens ſuo aſcendenti. Dic vt in gl. ſu
7 per verſi. parentibus. Ex qua gl. ro. † ꝙ in bonis profectitijs ni
8 hil eſt hodie mutatū, p iura noua. †Et ſic habes ex hac gl. ꝙ in
pfectitijs etiam hodie filiuſfa. non hꝫ heredem Ad idē facit ꝙ
9 no. ff. de caſt. pec. l. ſi pater. in prin. †Sed hic quero, nūqd i dote
pfectitia filiafa, hꝫ heredem. Gl. que eſt. ff. ſo. mat. l. nupta. §. j. ⁊
l. filie. e. titu. vr velle quod non. Idem tenet Azo in ſum. C. ſo.
mat. circa fi. Pro hoc etiam gl. hic poſita, ſuper. d. verſic. parēt.
bus. In contrarium eſt caſus ſm lec. Dy. ff. ſol. mat. l. poſt dotē
Sꝫ pōt ſolui, ꝙ aut actio de dote remāſit cōmunis patri, ⁊ filie.
⁊ princ, in ea filia non hꝫ hrdē, vt in prealle. l. Aut actio facta eſt
ipſius filie, puta, qꝛ pater paſſus eſt eā ſibi ſtipulari, ⁊ tūc hꝫ hr
dem. Et ita loquitur lect. Dy. in d. l. poſt dote, ⁊ probatur. ff. de
pact. dot. l. inter ſocerū. §. cum inter ſm intellectū Iaco. de Bel,
qui intelligit quod ibi duos retineatur pro liberis tāquā p here
dibus mulieris, vt ipſe diſputando tenuit i ciuitate iſta. Nō ob
ſtat gl. hic poſita, qꝛ loquitur in peculio profectitio filij, quod eſt
in dnio patris, vt l. certū. C. fa. erciſcun. ſed queſtio noſtra loqr in
peculio profectitio qd eſt in dnio ipſius filie, vt eſt dos, vt. l. Pō
ponius Philadelphus. ff. fa. erciſ. Et ſic videtur idem ꝙ i caſ
trenſi. Et facit ad iſtā gl. q dt, ꝙ hodie i profectitijs nihil eſt im
mutatum. l. cum oportet. in princ. ibi. non ex eiꝰ ſubſtātia, ⁊c. C.
de bon. que lib. ⁊ facit. l. fi. in prin. in fi. ff. quis ord. in bo. poſ. ſer.
10 ⁊ C. qui admit. ad bo. poſ. l. j. ¶†Querit gl. j. in hoc titu. q eſt ſu
per verbo. introducta. vtrū per iſtā conſtitutionē ſit ſublatū edi
ctum. ff. de coiun. cum emancip, liber. quod ſtatuit, quod ſi ha
beo filium emācipatum, ⁊ nepotē ex eo in poteſtate, lꝫ nepos ſolꝰ
admittatur de iure ciuili, ⁊ de iure pretorio admittatur filiꝰ emā
cipatꝰ inſolidū, vt. §. emācipati. Inſti. de hrd. q ab iteſt. tñ p edi
ctū d cōiungen. admittatur, gl. q eſt hic dt, ꝙ cum hodie ſit ſubla
ta differentia emancipationis, ⁊ patrie poteſtatis. illud edictuꝫ
eſt ſublatum. ⁊ ſic filius ſolus admittitur tanquam primꝰ i gra
du, ⁊ idem quod hic not. in auth. in ſucceſſiōe. C. de ſuis, ⁊ le. qui
ſumitur ex iſto. §. ⁊ in. leg. illā. C. de col. ⁊ in. l. ſi proponas. in pn.
ff. de in offi. teſt. ⁊ p gl. Inſt. de here. qua, ⁊ dif. §. ſui. ⁊ no. doct. i
d. authenti. in ſucceſſione.

1 ☞ Pater ſuccedens filio vna cum alijs filijs, an habeat vſum
fructū portionis obuenientis alteri filio de bonis fratris.
2 Frater ex vno parente tantum quod non ſuccedat vna cum pa
tre in bonis fratris.
3 Frater vtrinque cōiunctus, an preferatur in bonis fratribꝰ auo,
vel proauo.

Conſequens. Parentes ſuccedunt deſcendenti
bus liberis ipſorum deſcendentiū
nō extātibus gradus prerogatiua ſeruata. ſi vero parentes eun
dem gradū obtinēt, equaliter admittunt cū qbꝰ fratres ex vtro
que parēte cōiuncti defuncto vocantur, nec patri vſuſfructꝰ por
tionis eius filijs contingentis acquiritur. h. d. Ex iſto. §. ſumit
1 auth. defūcto. C. ad tertul. ⁊ auth. ceſſāte. C. de legi. hr. ¶†No.
ꝙ pr nō hꝫ vſumfructū portiōis alijs eius filijs cōtingētis, ⁊ quo
ad illas portiōes vſufructꝰ, q erat olim omniū bonorū filij mor
tui, eſt extinctus. Ratio ponit in text. ibi quoniā p hac vſus por
2 tione, ⁊c. ¶†Quero vtrū frater ex altero tantum parēte cōiun
ctus admittatur, vna cum parentibus ad ſucceſſionem fratris,
⁊ hic eſt tex. ꝙ nō ibi, exceptis ſolis fratribꝰ ex vtroqꝫ ⁊c. j. i ver.
ſi vero cum aſcendentibus, ibi, ex vtriſque parentibus, ⁊c, Et ꝙ
hoc ſit verū. no. p gl. ſ. d nup. §. primo ſi quidē. ver. ſi vero nō ha
buerit filios in gl. que incipit. ſ. hoc totum. ¶†Quero, vtrū fra
3 ter vtrinqꝫ cōiunctus admittatur cum auo, vel pauo, vel prefera
tur. In gl. fi. hic que eſt ſup verſicu. pximis, ſunt opi. ⁊ opi. Iac.
quā tenent gl. ⁊ doc. in auth. defuncto. C ad Ter. ⁊ per gl. C. de
ſuis, ⁊ legi hered. auth. in ſucceſſiōe. ⁊ inſti. de ſer. cog. §. toties,
quicquid dicat hic Iac. de Belui.

1 ☞ Filij fratrum, quando tractatur de hereditate patris defūc
ti ab inteſtato, ⁊ non ſuperſunt patrui, quod ſuccedunt in ſtirpē,
⁊ non in capita.

Reliquum. Fratres. ⁊ ſorores defuncti vtrinque cō
iuncti a deſcendentibus ⁊ aſcendentibꝰ
ad eorū ſucceſſionē vocāt ceteris excluſis. eis autem nō ſubſiſten
tibꝰ vocātur fratres ex altero parēte tantū coniuncti cū quibus
filij fratrum ſolummodo huiuſmodi priuilegium indulgetur.
¶Itē ſuperſtitibꝰ fratribꝰ defuncti cū aſcēdentibꝰ filij fratruꝫ
penitus excludūtur. ¶Item filij fratrum patris defuncti, licet
tertium gradum obtineant, preferuntur. h. d. vſque ad. §. ſi vero
neqꝫ. Ex iſto §. ſumitur authent. ceſſante. C. de leg. her. Et dic ꝙ
iſte. §. i quātū dt, ꝙ filij fratrū nō admittūt cū parētibꝰ eſt hodie
corectus. p aut. vt fra. fil. vt no. in d. auth. de functo. C. ad Ter.
¶Quero hic dr, ꝙ qñ filij fratrum ſuccedunt cū patruis q ſunt
1 fratres defuncti ſuccedunt ſtirpem. ¶†Quero, quid ſi non ſuc
cedunt cum patris puta qꝛ nullus ex fratribꝰ defuncti ſupereſt
ſꝫ ſolū ſupſunt filij fratrū an ſuccedunt in capita, vel in ſtirpem,

Dicit Azo quod in capita. ⁊ idem t ʒ ipſe in authen. ceſſante. C. ꝺ legi. here. ⁊ in ſum. illius titul. Et iſta opin. vr̃ placere gl. inſti. ꝺ le. agn. ſuc. §. hoc etiam. Accur. vero tʒ ꝯ hoc hic, ⁊ in auth. ceſſā-
a te. a C. de legi. here. ⁊ in l. j. i duabus gl. Roffr. vero tenet opinio Azo. vt ipſe ponit i titul. ꝺ bono. poſſeſſio. vnde cog. §. vlt. verſ. queritur. Spec. vero in titu. de ſuc. ad inteſta. §. j. ver. ſʒ an filij, recitat opin. nihil firmat. ſed Cyn. Jacob. de Aret. ⁊ Cyn. tenēt opin. Accur. vt not. ꝑ Cyn. in d. auth. ceſſāte. Jacob. vero But. i d. aut. ceſſāte. tʒ opin. Azo. ꝙ ſuccedāt i capita, ⁊ ſolūmodo ſuccedāt, in ſtirpē, qñ ſuccedūt cū patruis. Ratio eſt, q2 tūc ſuccedūt ꝯ ius cōmmune cū enim patrui ſint primiores in gradu ad ꝺfūctum, deberent preferri filijs fratrum vnde lex ſtatuit in priuilegium filioꝝ fratrum vt ſuccedāt in locū patruū ſuoꝝ, ſed qñ ſuccedunt inter ſe non extantibus patruis, remanent iura antiqua incorrecta. De hoc vr̃ inducere text. in hoc. §. reliquum. verſi. ex diuerſo, ibi, ſed ipſis fratrum filijs ⁊c. verſi. ſinaūt cū fratribꝰ ibi, tale priuilegium ⁊c. Sed precedens opin. Accur. videt̃ verior, ⁊ ꝓbatur per. §. j. proxi. ſi vero neqꝫ. ℭ Secūdo probat̃, ⁊ melius, per iſtum. §. verſic. illud palā. vbi expreſſe habes, ꝙ qñ nulli ſuperſūt patrui, qui ſint fratres defuncti, tñ filij fratrum ſuccedunt in locum patrū ſuoꝝ, ⁊ preferuntur patruis defuncti, q ſūt in tertio gradu. Ad idem in dicta authentica ⁊ poſt fratres. verſic. hi autem, que ſumitur ex iſto. §. Et ſic concludetur ex predictis, ꝙ etiam qñ veniunt ad hereditatem cū his, qui ſunt pares in gradu, ſuccedunt in locum patris eorū, ⁊ ſic in ſtirpem. ℭ Vltimo not. gl. in fi. q̃ eſt ſuꝑ. ver. illud palam. ⁊ incip. ſed quamuis,

ADDITIO.

a ℭ Ceſſante. ⁊ ibidem omnino vide Salyc.

1 ☞ Quando tractatur de ſucceſſione tranſuerſalidum, illi qui ſunt vlteriores poſt fratres, ⁊ eorum filios ſuccedunt in capita, non in ſtirpem, ſecundum gradus prerogatiuam.
2 Decedenti cum duobus fratribus, quorum vnus erat ex vtroqꝫ parēte. alter ex altero tantum, hi tres ſuccedūt in capita.
3 Agnati ⁊ cognati hodie ſuccedunt vſqꝫ ad decimum gradum.
4 Dominus an ſuccedat cognato ſui ſerui.

Si vero neque. Poſt fratres ⁊ filios fratrum omnes a latere cognati ſm̄ gradus prerogatiuam ad ſucceſſionem vocātur i capita, ſublata dif-
1 ferentia ſexus agnationis ⁊ emancipationis, ⁊ patrie pōt. h. d. ℭ † No. ꝙ lʒ in precedentibus. §. dicatur ꝙ cū tractat̃ de ſucceſſio. aui patrui filij ſuccedant in locū patris ſui. vt. ſ. e. §. j. in fi. ⁊ §. px. verſic. ſinaūt cū ꝺfuncto, C. ꝺ legi. here. aut. ceſſante. ⁊ auth poſt fratres. Tñ cum tractatur de ſucceſſio. aliorum, illi qui ſunt vlteriores poſt fratres, ⁊ eorum filios, non ſuccedunt in locū patris ⁊ ſic vbi inſpicitur perſona eius a quo non ſuccedūt i ſtirpē. ſed in capita, vt hic, ⁊ in authent. poſt fratres fratrūqꝫ filios. C. de legit. her. Et hoc facit ad queſt. ibi per doct. poſitā dic vt ibi
2 ℭ † Quero quid ſi aliquis deceſſit duobus fratribus ſupſtitibꝰ tantum, q̊ꝝ vnus erat ex vtroqꝫ parente, alter ex altero parēte tātū Qd pōt eſſe, an iſti ſuccedant in ſtirpes. Jac de Belui. ꝺt ꝙ non, immo ſimul in capita ſuccedent, q2 duplex ius cōſideratur, ⁊ in fratribus, ⁊ in filijs ſtatutum ſolū. ſ. eo. §. ſi igitur. ⁊. ſ. e. §. ſinaūt defuncto. ergo in alijs perſonis non eſt conſiderādū. Inducit etiam ipſe C. de l. her. auth. poſt fratres. in gl. que inci. filioꝝ filios. Et ꝓ. h. d. ipſe facere. ſ. px. §. ibi qñ quidē, ⁊c. Pro hoc optime iſte text. dū dicit exceptis fratibus, ⁊ filijs fratrum, ceteri in capita ſuccedūt ⁊ qui propinquior eſt in gradu potior eſt in ſucceſſiōe, vt hic, ⁊ dicta auth. poſt fratres fratrūqꝫ filios. q̃
3 ſumitur ex iſto. §. ℭ † Querit gl. prima i hoc. §. olim agnati ſuccedebant vſqꝫ ad decimum gradum, cognati vero vſqꝫ ad ſeptimū qd iuris eſt hodie: Dicit gl. ꝙ ad decimū ⁊ idē n. t. in dicta.
4 auth. in ſucceſſione. Inſti. de ſucceſſio. ab inteſta. §. fi. ℭ † Querit gl. ſequens nunquid dominꝰ ſuccedat cognato ſerui ſui. Dic vt in gl. Inſti. de ſerui. cog. i pn̄. ℭ Vltimo gl. ꝺt eſſe diſtinguendū, circa iſtos. §. vt. ſ. de conſang. ⁊ vte. fra. ⁊ tangitur in dicta auth. poſt fratres. ⁊ plenius. C. communi. de ſucceſſ. in authēti. itaque ⁊ ibi per doctores.

1 ☞ Proauia, ⁊ alij ſuperiores, ꝙ admittantur ad tutelam, ſicut mater, ⁊ auia.
Nurus appellatione, venit proauia.
Aui appellatione venit proauia.
2 Mater, ⁊ auia licet admittantur ad tutelam, tū non coguntur acceptare.
3 Mater eſt legitima tutrix filiorum ſuorum, licet non ꝑ omnia ſortiatur naturam legitimorum.

Ex his. Tutela legitima defertur ſecundum gradū ⁊ ordinē quo ad hereditatem vocātur ſi idonei, ſunt agnationis ⁊ cognationis differentia ſublata, regulariter, mulieribus repulſis. exceptis mr̃e ⁊ auia, que omnibus ex latere venientibus preferūtur ſolis teſtamentarijs ea precedentibus pluribus autem in eodē. gradu exiſtentibꝰ magis idoneus eligendus eſt, tutela periculo omnibus imminente. legibꝰ que de heredi-
1 eorum ſucceſſione loquntur firmis manentibus. h. d. ℭ † No. in verſi. mulieribꝰ. ibi, his enim ſolis. ⁊c. nam hic videtur tex. ꝙ ſo-
a lum mr̃ ⁊ auia admittat̃ nō ꝓauia, ⁊ ſuperiores in ꝯtrarium facit tex. in lege. cui eorum ver. idem. Pomponius. ff. de poſtulan. vbi, appellatione nurus cōtinetur pronurus ⁊ omnes quibus prepoſitio adijcitur ex propria ſignificatione vocabuli, ⁊c. Sed in ꝓpoſito appellatione auie debent contineri proauie ⁊ omnes q bus adijcitur prepoſitio ex propria ſignificatione vocabuli tñ
2 iſte tex. videtur velle contrarium cogitabitis ℭ † Scdo no. tex. ibi ſub ire permittimus quod mater ⁊ auia demū volentes admittūt̃ vt hic, ⁊ i auth. matri. ⁊ auie. C. qñ mul. tu. off. fū. po. ℭ I-
3 tem habuiſtis in §. q2 vero. e. ti. ⁊ ibi ℭ † No. an mater ſit legitima tutrix. gl. hic ꝺt ꝙ eſt legitima, j. ſm̄. l. a iudice datā. Ita ꝺt gl. hic de qua no. ēt. in d. auth. matr. ⁊ ibi ꝑ doc. i iiij. q. ⁊ ibi per Cy. i l. tutor. ſi petitus. ff. de tut. ⁊ cur. dat. ab his. ⁊ in l. ſi qs ſub cōditione. ff. de ſta. tu. ⁊ tāgit Spec. in ti. de tut. §. nunc dicēdū i prin. Veritas eſt ꝙ legitima tutrix, lʒ ꝑ oīa nō ſortiat̃ naturā legitimorū tutorū. vt l. ij. §. ſi mr̃ nō petierit, in fi. ff. ad Ter. ⁊ ꝓbatur. per ioēm hic alleg. ⁊ eſt tex. in l. pe. C. in q. cau. pi. tac. ꝯ ⁊ iſta opi. videtur placere gl. in d. auth. mr̃ per hūc. §. ⁊ ibi eā tenent d. in q. iiij. ⁊ Cy. in prealle. locis, ⁊ in hoc tñ ſortietur naturam legitimorū, q2 mr̃ nō cogitur acceptare. vt hic, ⁊ ſ. dixi ⁊ iſtam opi. tʒ Ja. de Bel. Vltimo ad verſ. ſi autem plurimi, ⁊ vide ꝙ no. doc. in auth. ſicut hereditas. C. de legi. tut.

ADDITIO.

a L. cui eorum. Et ibidem vide Bar. in l. liberorū in pe. col. ver. quero an appellatione nepotum de ver. ſi. ⁊ adde gl. in l. gallꝰ. §. idem creden. alias. §. inſtituit, de liber. ⁊ poſthu.
ℭ Proauie. Vide Bal. in l. j. paulo. poſt mediū, C. de ſuc. edi. ⁊ Bar. d. l. cui eorum. in v. col. ver. quero quid auia

Vt ſponſalitia largitas &c. Rub.

1 ☞ Donatio propter nuptias hodie nō inſinuatur lʒ olim inſinuaretur ⁊ recitat tria iura ⁊ qđ quantum ad virum donantem ſeu pro quo donatum. ſit ſic.
2 Sponſalitia largitas quid appellatur.
3 Donatio ob cauſam nō inſinuatur.
4 Sponſalitia donatio quā proprie facit ſponſus ſponſe īſinuationem requirit.

Sponſalitiam. Sponſalitia largitas que eſt ſpecia-
a lis contractus ex omni parte videlicet cuiuſcūqꝫ ſit quātitatis etiā ſine inſinuatione. h. d. ℭ Op-
1 po ⁊ videt̃ ꝙ † donatio ꝓpter nup. egeat inſinuatione vt l. fi. C. de iu. do. ⁊ de do. ante nup. l. fi. §. ſimiliqꝫ modo. So. Circa hoc eſt triplex ius, Primū eſt ius C. ꝑ ꝙ donatio ꝑꝑ nup. requirebat īſinuationem ſi excedebat. l. ſolidos nō obſtāte ꝙ eſſet donatio ob cauſā vt ē legi. ꝯ ꝯ nisi i caſu qñ mulier cui donabat erat minor vt l. in minoribꝰ. C. de do. āte nup. ſm̄ iꝰ eſt itroductū ꝑ iſtā cōſti. ſm̄ ꝙ donatio ꝓpter nup. nō requirit inſinuationem nec quantum ad mulierem cui donatur nec quātū ad virū qui donat vel ſi ab alio donatur mulieri. Tertium ius eſt introductū ſecundum quod donatio propter. nup. quantuncūqꝫ ſit quantitatis nō eget inſinuatione quantū ad mulierem cui donatur quantum ad virum donantem ſeu ꝑ donatū ſit ſic vt. j. vt frat. fil. §. illud quoque. ⁊ ideo ſuꝑ. d. l. fi. ſimiliqꝫ modo poſita ē auſ. e. ꝺcurſū cuiꝰ pars ſumit̃ ex d. §. illud quoqꝫ.
2 ℭ † Querit gl. quid appellatur hic ſponſalita largitas. Dic,
3 vt no. hic in gl. ⁊ in d. auth. eo decurſum. ℭ † Quero vtrū alia donatio ob cauſā egeat īſinuatione. gl. habes hic ꝙ non ⁊ no. in
4 l. fi. C. de iur. do. ⁊ ff. de don. l. j. ℭ † Quero nunquid ſponſalitia donatio quam facit ſponſus ſponſe accipitur proprie ⁊ requirat inſinuationē. Tex. ē ⁊ gl. quod ſic in, l. j. C. ſi aduer. do.

ADDITIO.

ℭ Inſinuatione. Adde bal. in l. cum multe ad fi. C. de do. ant. nup. ⁊ quod per Pau. de caſt. in cōſi. ciij.

Ex hoc quoqꝫ. Minores ex quo poſſunt teſtari poſſunt libertates relinquere antiqua l. ceſſāte. h. d. Ex iſto. §. ſumit̃ auth. ſed hodie. C. qui manu. poſ.
1 ☞ Inſtrumentum faciens mentionem alterius inſtrumenti quā fidem

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

dem faciat,remiſſiue ꝛ nu.6.
2 Citatio patris,quando requiratur,quando inſtrumentū exēpla
tur iudicis authoritate.
3 Originale inſtrumenti ſi pars,cōtra quam producitur inſtr̄m
exemplatum iudicis authoritate,inſtat vt producatur,an ꝓdu
ci debeat,remiſſiue.
4 Si in ſententia dicatur,viſa lit.conteſt.iuramento calum.ꝛ teſti
bus.receptis.ꝛc.an per hoc iſta acta probentur,remiſſiue.

Et hoc inſuper. Si vnum inſtrumentum facit mentionem alterius inſtr̄i, in
eo ꝙ de alio inſtrumento mentionem facit,ꝛ non editur nō ꝓbat
a niſi originale producatur,vel per alias probationes cōprobe
tur.h.d.Et ex iſto.§.ſumitur auth.ſi quis aliquo documēto.C.
1 de eden.¶†Oppo.ꝛ videtur ꝙ inſtr̄m ꝙ facit mentionem alte-
rius inſtrumenti,facit fidē,vt.l.chirographis.ff.de adimit.tut.
ꝛ.j.vt fra.fil.§.illud.Sol.vt in gl.hic,ꝛ in cōtrarijs,ꝛ.ff.de fide
inſtru.l.ij.extra d̄ verb.ſig.c.abbate.ꝑ gl.ꝛ Inn.ꝛ vide ꝙ no.c.
2 j.extra de fid.inſtr.¶†Quero,vtrū qn̄ exēplat̄ iſtr̄m iudicis aut
horitate,debeat pars citari.Docto.dicūt quod ſic,q2 pars poſ-
ſet ledi,ergo ꝛc.vt.l.de vnoquoq3.d̄ re iu.l.nā ita diu9.ff.d̄ adop.
Ita tenetur per Jacob.de aretio.in.authentic.ſi quis in aliq̊.ꝛ
etiam per Cyn.ꝛ ita tenet Gul.e.de cun.in d.l.nā ita diu9.Cir-
b ca quod vide Innoc.extra de fid.inſtrumento.capitulo.fin.b ꝛ de
teſt.capitu.Albericus ꝛ ꝙ not.Spec.in tit.de inſt.edi.§.oſtēſo
3 verſic.qualiter.ꝛ ver.vt hec plenius.ī fi.¶†Sȝ q̄ro,qd ſi pars
contra quā ꝓducitur inſtrumentū exēplatum authoritate iudi-
cis,omnino vult quod originale producatur an poſſit hoc pete-
re.ꝛ quando poſt,dic vt not.per gl.ꝛ Inn.in d.c.Abbate.extra
de verb.ſig.ꝛ quod no.glo.j.in d.c.fina.¶†Pone quod lata ſē
4 tentia.ꝛ in ea fit mentio de actis.puta lit.cōteſt.corā nobis,ꝑſti
to iuramento de calumnia teſtibus receptis.ꝛc an per inſtrumē
5 tū ſententie ꝓbent̄ iſta acta.Hanc q̄ſt.formāt doct9.in aut.ſi qs
in aliquo in penult.q.ꝛ.C.de fid.inſtr̄o.emancipatione.Circa ꝙ
dic vt no.Inn.capitu.qm̄ contro falſam.extra de prob.ꝛ Spec.
in tit.de inſtrum.edi.§.reſtat.verſi.in ſumma.ꝛ de prob.§.j.vſi.
5 ſed pone.¶†Quero an inſtrumentum quod facit mentionem d̄
alio inſtrumento,facit ſaltem ſemiplenam probationem.vide qđ
not.doc.in.l.ſcripture.C.de fi.inſtru.

ADDITIONES.

a ¶Non probat.Limita.ꝛ no.vt per do.Bart.Soc.ī d.aut.ſi qs
in aliq̊ ꝛ ibi vide omnino Francis.Are.ꝛ domi.Alexād.d̄ Imo.
ꝛ Pau.de caſt.ꝛ Sal.
b ¶Ca.fi.Et ibi ad hanc materiā vide latiſſime.ꝛ no.per Fel.ꝛ ꝙ
ibi dixi in apoſtil.
c ¶Iſta acta.Vide Bar.in l.j.ver.vlteri9 no.C.de rela.vbi etiā
vide Pet.de Su.ꝛ Ange.ꝛ Bal.in mar.verſ.ſententia.v.coluȝ.

1 ☞Tempus appellationis ꝙ nō currat ipſo iure,quando ſtat ꝑ
iudicem,quod minus cauſam examinet.

Hoc quoque. Appellationis temp9 ipſo iure nō currit ſi per iudicem ſtetit quo mi-
n9 cauſaȝ examinet.ꝛ ſentētiā ꝓferat.h.d.ꝛ ex iſto.§.ſumit̄ aut.
1 itē ſi appellatione.C.de tp̄e.appella.¶†Cōppō.ꝛ vr̄,ꝙ qn̄ ſtat.
per iudicem quod cā appellationis non exerceatur quod tēpus
currat.ſed detur reſtitutio.arg.l.ſed ſi per pretorem.§.ait p̄tor.
ff.ex quib.cau.ma.Cuius cōtrarij timore dicit gl.hic ꝙ tp̄e cur
rit,ſed datur reſtitutio.ꝛ idē ꝙ hic not.in dicta authen.ſi appel
latur.Tu vero dic,quod tempus ipſo iure non currit qn̄ ſtatur
per iudicem appellationis,ꝛ hoc probatur per hunc text.dū d̄t,
nullum preiudicium ſaltem in ſumptib9 quos ab aduerſario nō
recuperet,cum non fuerit culpa.Et iſtam opin.tȝ hic Jacob.d̄
Bel.ꝛ no.per gl.ꝛ Inn.extra de appel.c.ex ratione.ꝛ habuiſtis
no.ſ̄.de app.§.j.coll.iiij.ꝛ ibi plene examinaui materiā iſti9.§.ꝛ
gl.hic,que eſt ſuper verbo,preiudicium.

1 ☞ Sententia quod exequatur ſupplicatione pēdente.

Aliud. A ſententia prefecti pretorio appellare nō lȝ.ſȝ ſupplicare intra.x.dierū numerū que ſentētia exe
cutioni mandari debet fideiuſſione preſtita ſupplicatione porre
cta aliter non retractationis iure illi ſeruando,q ſe grauatū pu
1 tauerit.h.d.¶†No.ergo ꝙ pēdēte ſupplicatione ſententia exe
cutioni mandatur lȝ ſecus fit in appellatione.Et circa hac vide
ꝙ no.gl.in.cap.tu.cū ex literis.extra de in integ.reſt.ꝛ Spec.ī
ti.de ſuppli.§.iij ꝙ no.doct.in aut.que ſupplicatio.C.de prec.
impe.off.que ſumitur ex iſto.§.

1 ☞Litis cōteſta.qđ non ſit neceſſaria in reſtitutione ī integrū
ꝛ quando.numero.5.remiſſiue.
2 Sententia diffinitiua in cauſa reſtitutionis in integrū,quod fer
ri poſſit licet lis non ſit conteſtata.
3 Creditores quod ſint citandi,quando minor petit ſe reſtitui,vt
ab hereditate.ꝛ nu.5
4 Judex ex officio parte etiam non petente prouidere pōt ne bōa
hereditaria pereant.
6 Legatarij in caſu huius.§.an ſint citandi,remiſſiue ad gl.
7 Plures creditores preſentes,an poſſint paucioribus creditori
bus preiudicare.
8 Preiudicium fiendū creditoribus de quo hic,cōſiſtit ꝙ reſtitu-
tio non differtur ꝛ ſententia omnibus nocebit.
9 Citatio generalis per proclama quod fiat quando ignorantur
creditores.
10 Citatio verbalis non poteſt fieri extra territorium.

Ad hec. Si minor reſtitutionem petit,vt ſe ab hr̄dita-te abſtineat,creditores ī p̄ſētia cōſtituti vocādi
ſunt.omnibus aūt vel q̄buſcūq3 ī abſentia cōſtitutis,ꝛ legitime
expectantibus,reſtitutio nihilominus indulgenda eſt,curatore
bonis dato,ꝛ bonoꝝ īuētario facto.h.d.vſq3 ad.§.rurſ9.No.hic
1 formā tenendam qn̄ minor dȝ abſtinere ab hereditate.¶†Se-
cundo not.hic text.ꝙ in cauſa in integrum reſtitutionis non eſt
2 neceſſaria litis conteſtatio.a¶†Tertio no.q2 hic vr̄ tex.quod
a vbi petitur ī integ.reſti.peruenit̄ ad ſententiā diffinitiuā lit.nō
conteſtata.Ita videt̄ probare hic tex.ꝛ pro hoc optime ſm̄ vnā
lect.eſt caſus.in l.ſancimus.§.j.C.de iudi.ꝛ ff.de fideicom.lib.j.
3 cum vero.ꝛ ff.vbi pupil.edu.de.l.fi.¶†Quarto no.creditores
eſſe citandos.Ratio eſt q2 poſſent ledi ergo ꝛc vt.l.nā ita diuus
4 ff.de ado.¶†Ultimo no.in ver.iudice ꝙ iudex ex officio ſuo
parte etiā nō petente,pōt prouidere ne bona hereditaria pereāt
ꝛ h.ideo q2 ſibi hoc liquet vt iudici.Itē ꝙ habes ī aut.ſi oēs.C.
5 vt ſe ab hr̄.abſti.ſupra ex iſto.§.¶†Oppo.ꝛ vr̄ ꝙ in cauſa reſt.
in integ.dȝ fieri litis conteſt.vt l.Papinianus exuli.§.fi.ff.d̄ mi
no.C.de temp.in integ.reſti.l.fin.ꝛ l.nec nō.§.ſi cum in ꝓuincia ī
fi.§.ff.ex quib.cau.ma.l.non enim.eod.titu.cū ſi.Sol.vt not.gl.
extra de offi.iudi.capitu.fi.circa ꝙ vide no.doc.in d.aut.ſi om-
6 nes.vlti.q.¶†Querit gl.hic dicit̄ ꝙ debent citari creditores,
vt hic,ꝛ in d.auth.ſi oēs.ff.d̄ min.l.etiā.§.fi.nūquid debēt citari
7 legatarij,Dic vt in gl.hic,ꝛ in d.aut.ſi omnes.¶†Querit gloſ.
an per plures creditores preſentes fiet preiudicium creditori-
bus paucioribus abſentibus.Dic vt in gl.hic.ꝛ in d.aut ſi om-
8 nes†Sed quero,in quo fiet preiudicium abſentibus,do.Jaco.d̄
Belui.dicit ꝙ fiet preiudicium in hoc,q2 reſti.nō differt̄ vſq3 ad
tres menſes.poſt citationē abſentis,ſȝ ſtatim de cauſa cognoſcet
pronunciabitur,ꝛ ſententia omnibus nocebit,vt l.de etate.ff.de
9 mino.Circa ꝙ dic vt no.doc.ī d.aut.ſi oēs ī.iij.q.¶†Querit.qd
ſi minor petit ſe reſtitui aduerſus aditā hereditatē.ꝛ ignorat q
ſint creditores,qualiter fiet citatio.Dic ꝙ fiet citatio gn̄lis omiſ
ſo ꝓclamāte per ciuitatem,vt.C.remiſ.pign.l.ſi eodē tempore.
10 ¶†Ultimo no.hic verſicu.ſi vero omnes.in eo quod dicit ꝙ cre
ditores ſint abſentes a loco,in quo petitur reſtitutio,minor dȝ a
dire iudicium loci,vbi ſunt ꝛ per ipſum iudicem facere illos cita
b ri.Facit ad.q.quod citatio verbalis non poteſt fieri extra territo
rium.b De qua.q.dic vt dixi.ſ̄.de heredita.ꝛ fal.§.ſancim9.ver
ſiculo.illo vero adiecto.

ADDITIONES.

a ¶Litis cōteſtatio Vide tu Bald.ī aut.ſi oēs.C.ſi vt ſe ab her.
abſt.ꝛ do.Ale.plene in l.ſi finita.§.Julianus.x.char.de dam.in
fe.ꝛ Ang.in.l.fi.§.illud.C.de tēpo.ap.ꝛ Bart.in d.auth.ſi oēs.
b ¶Extra territoriū.vide tu plene plene ꝑ do.Alexand.de Imo.
in l.fi.de iur.om.iud.in vl.col.verſi.item facit an iudex cuȝ mul
tis concor.ibi per eum ſignatis.

1 ☞ Preſcriptio logi tēporis vt p̄iudicet,ꝛ ꝓſit poſſeſſorib9,
requirit ſcientiam aduerſarij.
2 Tempus decem vel vinginti anno.in preſcriptione a q̊ tp̄e com
putetur.
3 Diſpoſitio huius.§.an habeat locum ī male fidei poſſeſſore alie
nante,vt noceat emptori fidei.
4 Diſpoſitio huius.§.ꝙ non habeat locū in re mobili.

Rurſus. Male fidei poſſeſſore alienante emptori bōe fidei dn̄o rei ſciente,preſcrip.long.tēp.currit:
dn̄o aūt ignorante annoꝝ.xxx.exigit̄ preſcriptio bona fide poſ
ſeſſori profectū non auferente dn̄o vero rei quibuſdā annis pre-
ſente quibuſdā abſente,ſuper decennium tot anni ei adijci debēt,
quot annis in decennio fuit abſens.h.d Ex iſto.§.ſumitur aut.
malefidei.C.de preſcr.long.tēp.¶Itē ex.§.d̄ preſciptione ſu
1 mitur aut.ꝙ ſi quis quibuſdam.eo.titul.¶†Not.in hoc §.ca-
ſum,in quo ad hoc vt proſit poſſeſſoribus lōgi tempo.preſcipti

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

requirit ſcientia aduerſarij, ꝯ quē preſcribit ſicut in preſcriptiōe
ſeruitutis vt. C. de ſer. l. ij. regulariter ꝯ, vt. l. fi. C. de preſcr. lōg.
2 tēp. ⁊ l. ſicut. C. de preſcri. xxx. ann. ¶ † Querit gl. dt hic agnoſ-
cens. quero a quo tēp. cōputat tps. x. vel. xx. an Dic vt in gl. hic.
⁊ in d. auth. male fidei. Circa ꝙ vide ꝙ not. Pe. ⁊ ibi refert. Cy. i
3 vlt. q. ¶ † Quero vtrum iſte. §. habeat locū in male fidei poſſeſſo
re alienāte, quocūꝗ tpe fuerit in mala fide vel tantū in male fi-
dei poſſeſſore, qui habuerit malā fidem ab initio ſue poſſeſſiōis,
vt ei' mala fides noceat bone fidei poſſeſſore, ꝗ ad decennij pre
4 ſcriptionē, dic vt not. doct. i d. aut. male fidei. i. j. q. ¶ † Uenio ad
ad. §. de preſcriptione, ⁊ quero, vtrum iſte. §. habeat locum in re
mobili. do. Iacob. de bel. dt ꝙ nō, cū loqt tātū de preſcriptiōe.
Et idē dt ipſe in caſu precedentis. §. Cū quo ſecūdo dicto ꝯcor.
Pet. vt refert Cy. in d. authent. male fidei. in. l. ij. ⁊. iij. q. Quero
de qua abſētia loquitur iſte. §. Dic vt in gl. hic. ⁊ in d. auth. ꝙ ſi
quis quibuſdā. C. de preſcript. long. tēpo.

☞ Nomen heredis expreſſum per aliū in teſtamento, teſtamē-
tū nō viciat, ſi teſtator expreſſis verbis id approbat, ſec' ſi nutu.

Quia vero. Teſtamentū ſuas vires obtinet ſiue teſ-
tator per ſe, ſiue p aliū nomē hrdis ſcri
bat, vacante. l. que cōtrarium aſſerebat h. d. Ex iſto. §. ſumit aut
1 ⁊ non obſeruato. C. de teſta. ¶ † Querit gl. dr, hic ꝙ teſtator po
teſt per alium nomē heredis ſcribere, quero qualiter eſt hoc itel
ligēdū: Dicūt quidā hoc habere locū cū teſtator exp̄reſſit nomē
heredis illi, per quē vult ſcribi, ſꝫ ſi nutu exprimeret, nō valeret.
Sꝫ gl. hic videtur velle ꝯ. Dicit enim ꝙ ſatis exprimit teſtator
cum annuit. Sed cōtrariū no. C. de teſt. l. iubemus. verſic. opor
enim in gl. que incipit, imo etiam, ⁊. C. de fidei. l. ⁊ i epiſtola do.
Iac. de Bel. dicit, Aut ali' exprimit nomē heredis teſtator ver
bis profitetur ſe agnoſcere ⁊ approbare nomen hrdis ⁊ tunc ſuf
ficit, vt no. l. iubemus. §. quemadmodum in gl. que inci. not. regu
lā, C. de teſti. quam gl. limita prout ibi no. doctores. Si vero teſ-
tator nutu tantū exprimit nomen heredis tūc teſtm̄ nō valet, vt
not. in dicta. l. iubemus. §. oportet ⁊ in dicta. l. ⁊ in epiſtola. Nō
obſt. l. nutu. alleg. in gl. qr illa lex loquitur in legatis, que poſſūt
nutu relinqui. ſecus in heredis inſtitutione, que nō pōt nutu fi
eri, vt no. in preallegata gl. Et circa predicta vide ꝙ nota. i ca-
a pi. cum tibi.[a] extra de teſt.

ADDITIO.

a ¶ Cum tibi. Et ibi vide Aut. Ioann. de Imol. ⁊ Capra. ⁊ Io.
And. in add. ad Spec. de teſti. §. j. in ad. verſi. Pileus. ⁊ Pa. d
ca. in. l. hac. §. at cū humana. C. de teſt. ⁊ do. Alex. d Im. i l. iube
m'. l. fi. C. d teſt. alleg. i tex. i l. diſcretis. C. q teſt. ra. poſſ. ⁊ Paul.
de Caſtr. in. l. ſerui. electione. de leg. j. ⁊ Fely. i. c. i pſētia. d pb. i.
xxij. col. i pn. ver. pterea p illa ⁊ do. Ale. in cōſ. xlvij. ij. parte.

Legem vero. Res ab eccleſia in principē trāſlata,
poteſt a principe in alium transfer-
ri non obſtante lega in contrarium loquēte. h. d. vſqꝫ ad. §. ſi qn̄.

1 ☞ Falcidia dicitur prohibita, quando legatarius eſt prohibit'
alienare.

Si quando. Falcidia ceſſat in re a teſtatore alienari
phibita his obtinētibus in caſibus p-
teritis, nondum finitis. h. d. Ex iſto. §. ſumitur aut ſed etiam in
1 ea re. C. ad. l. falcidi. ¶ † Not. ex iſto. §. quod ſi legatari' prohi-
bitus alienare dimittit falcidiam penes heredem, dr alienare,
⁊ ideo falcidia detrahi non pōt. Uides ergo vnū caſū, in quo eſt
prohibitū detrahi falcidiam. Sunt alij caſus, quos habes i gl.
hic, ⁊ auth. ſꝫ cum teſtator. C. ad. l. falc.

De alienatione, & emphyteuſi, &c. Rub.

1 ☞ Res eccleſiaſtica qn̄ alienatur, cum quibus ſolennitatibus
alienetur, remiſſiue.
2 Abbates in alienationib' eccleſiarum ſibi ſubditarū, an poſſint
ipſi authoritatē iterpōere vel reqrat epiſcopi decretū remiſſiue.
3 Conſuetudo in alienationibus rerum eccleſie, an ſit ſeruāda, ſi eſt
cōtraria ſolennitatibus, per iura introductis.
4 Alienatio rei eccleſiaſtice facta, non ſeruatis ſolennitatib' ꝙ nō
valet. ⁊ res alienata reuocatur per rei vendicationem.
5 Eccleſia an poſſit donare amicis bene meritis. ꝙ ſic.
6 Prelatus ſol' ſine ſuperioris authoritate, an poſſit infeudare
res eccleſie, ꝙ ſic.
7 Dictio pro, denotat remotionem.
8 Emphytheuta eccleſie ſi ingreditur monaſteriū emphytheu
ſis, qd tranſeat in eccleſiam, ſed dabitur reuocatio eccleſie.
9 Emphytheuſis non tranſit in eccleſiam, ſi eſt dictum expreſſe in
inueſtitura quod non tranſeat.

Feudum an tranſeat in eccleſiam per ingreſſū feudatarij in mo-
naſterium.

Multis. Res immobiles, vel quaſi eccleſie
maioris Conſtantinopolitane, ⁊
locorum venerabilium ſibi ſubiectorum alienari
prohibentur. Emphyteuſis vero permittitur in p
ſona accipientis, ⁊ duorum ſucceſſorū penſiōe di-
minuta in. vj. par. in proaſtiis primarum villarū
ſi redditus hꝫ aliquos pro integro canone. detur in ēphyteuſi.
Si vero nullos hꝫ reditus dentur prout melius potuerunt ſi au
tem alienauerit in imperialem domū, vel quamlibet domū vene-
rabilem aut in alios, tūc ordinarij venerabilium locorum a qb'
emphyteuſis fuit cōceſſa. electio datur huiuſmodi ꝯtum alie-
nationis approbandi, vel iprobādi. h. d. vſque. ad §. ſi vero que-
1 dam. ¶ † Quero in §. ſancimus cum quibus ſolēnitatibus debet
hodie fieri alienatio, in caſibus a iure permiſſis. Dicit gl. quod
ſm conſuetudinem dꝫ fieri cum conſenſu patroni, ſi eccleſia pa-
tronum hꝫ. Si vero patronum nō habeat tūc ſi capella hꝫ pleba
num, dꝫ fieri cum cōſenſu plebani. Si vero nō hꝫ, dꝫ. fieri cum nō
ſenſu epiſcopi. Ita dicit gl. ſuper verbo ſententiā. Tu vero dic.
ſecundum Ia. de Belui, quod alienatio rei eccleſiaſtice dꝫ fieri
cum ſolennitate que habetur. ī. e. §. ſententiam. ⁊ §. hoc etiam ſu
per, ⁊ C. de ſacro. ſanc. eccle, auth. hoc ius porrectum. Hoc quod
dicit Ia. eſt verum, ꝙ requiritur in iſtis alienationibus decretū
epiſcopi vel ſuperioris aliorum autem prelatorum inferiorum
cōſenſus authoritas vel decretum nō ſufficit vt no. Inn. extra,
2 de tranſac. c. ſtatuimus in vl. gl. ¶ † Sed quero, quid de Abba-
tibus. an poterūt in alienationibus earū eccle. ſibi ſubditarū.
decretum vel authoritatem interponere, vel an requiritur decre
tum epiſcopi. De hoc per In. in d. c. ſtatuimus, ⁊ quod no. gl. de
reb. eccleſi. nō alie c. l. j. in clemen. quā gl. tene menti. ⁊ in alle. gl.
3 hic poſitam. In eo † autem ꝙ gl. noſtra hic dicit eſſe obſeruan-
dam cōſuetudinem an debeat conſuetudo contraria ſolennitati
4 bus per iura introductis obſeruari, dicā. ī. e. §. hoc. etiā. ¶ † Se
cundo quid ſi alienatio fuit facta nō obſeruatis ſolennitatibus,
Dicit gl. quod tunc alienatio reuocatur cā cognita. Quod dic.
vt no. in gl. hic ſuper ver. licentiam. Et ſic videtur velle iſta gl.
ꝙ eccleſie ſubueniatur per beneficiū. reſti. in inte. ſed dt hic Ia.
de Bel. imo alienatio ipſo iure nō valet ⁊ eccleſia poteſt vendi
care alienatam, vt ſ. de non alie. §. vult enim. ⁊ §. qr vero Leo-
nis. ⁊ l. iubemus. §. ſane. C. d ſac. ſanc eccl. ⁊ ī. e. ⁊ qm̄ dicā de hoc
5 ibi. pretereo hic. ¶ † Querit gl. ſuper ver. ſententiā an amicis.
bene meritis eccleſia donare poſſit dt gl. ꝙ ſic. Dixi de non alie.
6 §. vult enim. ¶ † Querit gl. ſ. dicta quid in feudo, an ſolus plat'
ſine ſuperioris authoritate poterit dare res in feudum. dicit gl.
ꝙ ſic ſecundum conſuetudi. re. iu. Pro hoc vide. x. col. de his q
feu. da. poſ. circa prin. ⁊ in ti. qui ſuc. feud. dare tenetur. ⁊ in ti. E
piſcopum. vel. Abb. in prin. §. j. ⁊ in ea. col. § de inueſti. int. do. ⁊
vaſ. oria. c. j. in fi. ⁊ tene menti totā iſtā gl. ſuper. ver. ſententiā
¶ Uenio ad ver. de cōpetentibus quero quid vult dicere text.
p iſtis dic, vt in gl. ſm primā expoſitio. ⁊ vide ꝙ no. in auth. per
7 petua. C. de ſacr. ſanc. eccle. No. tamen ex ſecunda ſol. † quod dic
tio pro denotat remotionem quod tene menti. Uenio ad verſ. ſi
vero ꝯtingēt, no. hūc. §. vides em̄ hic ꝙ ſi ēphiteutita eccleſie ali
enat emphyteuſim in epiſcopū vel eccleſiam quod transfert ip-
ſam ſed datur electio eccleſie, an velit reuocare rem emphyteu
8 ticam vel non. ⁊ ſic facit ꝙ emphyteuta ingreditur monaſterium
ꝙ emphyteuſis trāſeat, ſed reuocatio permittatur domino. ſed
certe quod dicit hic ꝙ reuocatio permittatur domino, videtur
loqui qn̄ eccleſia cōceſſit in emphyteuſim. ſed ſi priuatus cōceſſ
it nō loquit hic. ¶ Itē hic loquitur in alienatiōe expreſſa nō in
tacita ſm Ia. de Bel. tn̄. Dy. alle. hunc. §. pro caſu ad pdictā
queſtio. vt ipſe no. in l. ſi ita. §. fi. de leg. ij. ⁊ doc. in auth. ingreſſi
9 C. de ſacro ſanc. eccl. vbi gl. iſtā q. format. † Sed quero quid ſi in
inſtrumento emphyteuſis expreſſe eſt dictū ꝙ in eccleſia nō trā
ſeat Reſpōdeo. tunc nō pōt tranſire obſtante expreſſa prohibi
tione ꝙ dic vt no per gl. ⁊ Dy. in. l. ſi quis. §. ea l. ff. de ver. ob. ⁊
10 per doc. in d. auth. ingreſſi. † Sed quero quid in feudo. an ſi feu
datarius ingrediatur monaſterium an tranſibit feudum eccle-
ſiam Dic vt per Ia. de Bel. ⁊ per doc. in dicta. authen. ingreſſi
⁊ vide quod. no. Inn. in c. in preſentia[b] extra de prob.

ADDITIONES.

a ¶ Domino. ad quod vide omnino Fel. in c. in pſentia. in xxiij.
col, ver vij. quero. de proba. quod ibi dixi. in apo.
b ¶ In preſentia. Et ibi vide Fely. in. xxij. col. ver. quero vbi ple
ne not.

Si vero quedam. Eccleſia domos in emphy-
teuſi ꝫ ppetuo dare pt data
electiōe ēphyteute, vtrū velit ab initio ſoluere penſionē adhuc
extātib' edificijs, vel velit domib' reedificatis ſoluere. quo caſu
preſtabit

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN